

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет фінансів та обліку**

Кафедра фінансового контролю та аудиту

КУРСОВА РОБОТА

на тему:

«Аудиторські докази та робочі документи аудитора»

ступінь вищої освіти – перший (магістерський)
галузь знань 07 – Управління та адміністрування
спеціальність – 071 «Облік і оподаткування»
освітньо-професійна програма – «Аудит та державний фінансовий контроль»

Дата подання

«__» _____ 2024 р.

Реєстраційний № ____

Дата захисту

«__» _____ 2024 р.

Виконав:

студент групи ОАДФКм-11

М.В. Білецький

Керівник:

к.е.н., доцент Черешнюк О.М.

ТЕРНОПІЛЬ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
1. Визначення аудиту та його роль у системі контролю.....	4
2. Основні поняття та принципи аудиту.....	13
3. Процедури та методи проведення аудиту.....	19
4. Тенденції розвитку аудиту в системі контролю.....	24
ВИСНОВКИ.....	31
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	33

Вступ

У сучасному світі, де ефективне управління стає важливим чинником для досягнення успіху, система контролю відіграє вирішальну роль у забезпеченні надійності, прозорості та ефективності фінансової діяльності підприємств, установ та державних установ. Серед інструментів, які забезпечують контроль та здійснюють нагляд за фінансовою звітністю та діяльністю, аудит виступає ключовим компонентом.

Аудит в системі контролю – це процес об'єктивного оцінювання фінансової звітності, внутрішніх процесів та систем управління з метою підтвердження їх надійності, правильності та відповідності встановленим нормам. Він допомагає виявляти можливі ризики, недоліки та недоліки в управлінні та фінансових процесах, що дозволяє приймати обґрунтовані рішення для подальшого розвитку та забезпечення стійкого фінансового стану.

Метою курсової роботи є проаналізувати роль аудиту в системі контролю, вивчити основні принципи та методи проведення аудиту, розглянути його вплив на ефективність управління та виявити основні тенденції розвитку аудиту в сучасному бізнес-середовищі. У результаті вивчення цієї теми буде можливо розкрити значення аудиту як інструменту контролю та забезпечення стабільності та довіри у фінансовій сфері.

Об'єктом дослідження є сутність та роль аудиту, його основні поняття ті принципи, застосування методів і процедур та способи досконалення в системі державного контролю.

Предметом дослідження є теоретичні, методичні і практичні аспекти аудиту як контролю.

1. Визначення аудиту та його роль у системі контролю

У сучасному розумінні, аудит означає перевірку та підтвердження фінансової звітності фахівцем у галузі бухгалтерського обліку, відомим зараз як аудитор. Основна мета - переконатися в точності, законності та повноті бухгалтерських даних та фінансової звітності. Аудитори ретельно аналізують документи та звіти компанії, щоб забезпечити їх відповідність встановленим стандартам. З часом визначення аудиту змінювалися та розвивалися. Історичний розвиток цієї галузі привів до появи різних підходів і методів аудиту. Кожне нове визначення відображає вдосконалення практики аудиту. Таким чином, аудит сьогодні є важливою складовою фінансової діяльності, що постійно еволюціонує.

Аудит — це незалежна перевірка фінансових звітів та операцій компанії для підтвердження їх точності та відповідності встановленим стандартам. Він проводиться аудитором, який аналізує документи, звіти і системи внутрішнього контролю компанії. Мета аудиту полягає у виявленні можливих помилок, шахрайства або недотримання законодавчих вимог. Результати аудиту надаються у вигляді аудиторського висновку, що допомагає акціонерам, керівництву та іншим зацікавленим сторонам приймати обґрунтовані рішення.

Часові рамки розвитку аудиту показані в таблиці 1.

На світовому ринку аудиторських послуг працюють сотні тисяч аудиторських фірм, але лише декілька з них здобули міжнародне визнання і стали транснаціональними компаніями з сотнями філій та дочірніх компаній у різних країнах світу, в тому числі і в Україні. Ці компанії відомі як «Велика п'ятірка» аудиторських фірм і включають PricewaterhouseCoopers, Ernst & Young та інші. З розвитком ринкової економіки значення і престиж професії аудитора продовжують зростати, що призводить до підвищення вимог до їх кваліфікації.

Головні історичні віхи виникнення та розвитку аудиту

Дата, період	Країна події	Суть події
1122-256 рр. до н.е	Китай	Під час династії Чжоу, існувала державна система обліку, яка включала детальний бюджет та аудит усіх урядових департаментів. Аудит цих департаментів здійснювався Генеральним аудитором.
V ст. до н.е.	Афіни	Народні збори мали контролювати за доходами і витратами країни. Фінансова система включала державних аудиторів, які проводили перевірку справ всіх чиновників після їх звільнення з посади.
1-26 рр. н.е.	Римська республіка	Офіс Генерального аудитора проводить аудит державного бюджету під наглядом Міністра фінансів Республіки.
1130 р.	Англія і Шотландія	Перші згадки про аудиторів в англомовних країнах датується 1020 роком. Лондонське Сіті було об'єктом аудиту, згідно з документів Казначейства.
XIII ст.	Англія, Італія, Франція	Щорічний аудит казначейських рахунків який здійснювався регулярно.

Початок XIV ст.	Англія	У перелік виборних посадових осіб входили аудитори, що підтверджувало їх важливу роль у системі управління та контролю.
Кінець XVII ст.	Шотландія	Перший закон, що забороняв певним посадовим особам суміщати посаду міського аудитора, був прийнятий з метою забезпечення незалежності аудитора. Цей закон став кроком у визнанні важливості незалежності та об'єктивності у проведенні аудиторських перевірок.
1844 р.	Великобританія	Перший закон про обов'язковість аудиту був прийнятий в законодавстві, що сталося у 1854 році, що вважається офіційною датою виникнення аудиту у сучасному розумінні. Згідно з ним, акціонерні товариства були зобов'язані звертатися до незалежних бухгалтерів, які виконували перевірку бухгалтерських записів та рахунків, і подавали звіти перед акціонерами. Пізніше подібні закони про обов'язковий аудит були прийняті у Франції (1867 р.), США (1887 р.), Німеччині (1931 р.), Україні (1993 р.) та інших країнах.
1854 р.	Шотландія	Едінбургський інститут аудиторів. Інститут сприяв професійному розвитку аудиторів, надавав освітні та кваліфікаційні програми, а

		також сприяв встановленню етичних стандартів у сфері аудиту.
1912 р.	США	Р. Монтгомері здійснив значний внесок у розвиток аудиторської практики, видавши першу американську книгу про аудит "Аудит: теорія і практика". У цій книзі він описав особливості американської практики аудиту, які відрізнялися від англійської.
1939 р.	США	Рада з аудиторських процедур була створена Американським інститутом дипломованих присяжних бухгалтерів (AICPA) з метою розробки стандартів аудиту. Вона вперше опублікувала стандартизоване Положення про аудиторську процедуру, що стало важливим кроком у встановленні нормативів та принципів для проведення аудиторських операцій.
1978.	США	Міжнародна федерація бухгалтерів утворила Раду з міжнародних стандартів аудиту та надання впевненості - автономний орган, що має на меті розробку стандартів аудиту, їх перегляд та інші заходи, спрямовані на забезпечення контролю та підвищення якості аудиторської діяльності у всіх країнах світу.

Зовнішній аудит виконується незалежними аудиторами або аудиторськими фірмами, щоб забезпечити потреби зовнішніх користувачів фінансової звітності. До цих користувачів належать інвестори, кредитори, державні органи та управлінський персонал компанії. Зовнішній аудит здійснюється на добровільних засадах задля підтвердження достовірності бухгалтерських записів. Внутрішній аудит, на відміну від зовнішнього, виконується працівниками підприємства і спрямований на забезпечення органів управління та адміністрування оперативною інформацією. Основною метою внутрішнього аудиту є підтримка процесу прийняття управлінських рішень. Обидва види аудиту є важливими для ефективного функціонування підприємства.

Робота внутрішнього аудиту напряду впливаю на зовнішній, адже результати одного допомагає сформувати більш точну і якісну фінансову звітність другому, що вказує на важливість роботи внутрішніх аудиторів а не лише зовнішніх. Крім того, аудитори надають різноманітні послуги з надання впевненості з бухгалтерських, податкових, фінансових, юридичних та інших питань, які сприяють ефективному корпоративному управлінню та дотриманню законодавства.

Щодо обов'язковості аудиту, розрізняють добровільний та обов'язковий. Добровільний аудит проводять за рішенням адміністративних органів, власників, кредиторів або інших зацікавлених сторін. Обов'язковий аудит встановлений чинним законодавством і визначає перелік компаній, які повинні його проходити. В Україні обов'язковому аудиту підлягають такі суб'єкти:

банки, довірчі товариства, фондові біржі, інвестиційні фонди та компанії, кредитні спілки, недержавні пенсійні фонди, страхові компанії, інші небанківські фінансові установи, емітенти цінних паперів, відкриті акціонерні товариства.

Крім того, аудит обов'язково проводиться у великих підприємствах, що мають значний економічний вплив. Це забезпечує прозорість фінансової звітності та захист інтересів інвесторів, кредиторів і суспільства [15].

Міжнародні, європейські та національні професійні асоціації бухгалтерів та інші координаційні органи відіграють важливу роль у розвитку професії аудитора та бухгалтера. Міжнародна асоціація професійних аудиторів спрямовує свою діяльність на гармонізацію стандартів бухгалтерського обліку, звітності та аудиту на глобальному рівні. Вона сприяє забезпеченню єдності та узгодженості в практиці аудиту, що важливо для міжнародного бізнесу. Національні професійні асоціації аудиторів активно розробляють стандарти аудиту, враховуючи економічні та законодавчі особливості своїх країн. Вони також проводять сертифікацію фахівців та організовують навчальні програми для підвищення кваліфікації аудиторів. Європейські асоціації забезпечують інтеграцію національних стандартів з міжнародними вимогами. Всі ці організації разом сприяють розвитку професії, підвищенню якості аудиторських послуг та зміцненню довіри до фінансової звітності.

На глобальному рівні стандарти аудиту розробляє та впроваджує Рада з міжнародних стандартів аудиту Міжнародної федерації бухгалтерів (IFAC). Її діяльність спрямована на координацію зусиль професійних асоціацій у сфері бухгалтерського обліку, звітності та аудиту в усьому світі. Мета IFAC полягає у забезпеченні узгодженості та високих стандартів у практиці аудиту на міжнародному рівні. Організація також працює над гармонізацією нормативної бази, що сприяє підвищенню якості аудиторських послуг та зміцненню довіри до фінансової звітності. Завдяки діяльності IFAC, професійні асоціації мають можливість обмінюватися досвідом та впроваджувати кращі практики у своїй роботі. Це сприяє розвитку аудиторської професії та підвищенню її ролі у світовій економіці [6].

Однією з передумов цього підходу є те, що аудитори не обмежують своє дослідження лише бухгалтерською інформацією, а прагнуть зрозуміти, як функціонує компанія в цілому. Для цього вони обговорюють діяльність компанії з працівниками, відповідальними за кожну операційну сферу, щоб отримати повне

уявлення про бізнес клієнта. Ці знання є ключовими для проведення аудиту. Аудитор може сформулювати обґрунтовану думку лише тоді, коли він глибоко розуміє бізнес, з яким працює. Це дозволяє йому визначити, чи відповідає фінансова звітність фактичному стану справ компанії. Таким чином, розуміння всіх аспектів діяльності компанії є необхідною умовою для забезпечення якісного та точного аудиту.

Мета аудиту полягає у перевірці та підтвердженні достовірності, точності та повноти фінансової звітності підприємства. Аудитори також визначають ефективність систем внутрішнього контролю, що допомагає запобігти помилкам та зловживанням. Головна мета полягає у забезпеченні довіри користувачів до фінансової звітності компанії та захисті їхніх інтересів. Крім того, аудит допомагає підприємствам виявити можливі шляхи покращення фінансового управління та дотримання законодавства [17].

Аудитори не "гарантують" і не підтверджують абсолютну точність фінансової звітності. Їхнє завдання не полягає в пошуку помилок чи шахрайства. Під час аудиту аудитори виконують наступні завдання:

- перевіряють законність діяльності компанії;
- ознайомлюються з бізнесом та структурою управління;
- оцінюють надійність систем внутрішнього контролю та бухгалтерського обліку компанії;
- контролюють виконання бізнес-процесів;
- перевіряють основні документи та облікові регістри;
- порівнюють дані поточного обліку з річною фінансовою звітністю та головною книгою;
- визначають фізичну наявність та цілісність активів і зобов'язань компанії;
- оцінюють достовірність та об'єктивність складених бухгалтерських документів;

- забезпечують порівнянність річної фінансової звітності та інших фінансових звітів.

Крім того, аудитори можуть виконувати спеціальні завдання для підтвердження певних статей балансу. Функціональні завдання аудиторів включають:

- коригування;
- операційний контроль;
- вирішення стратегічних завдань.

Об'єктом аудиту є річна фінансова звітність. Теми аудиторських тестів можуть охоплювати:

- форми особистих звітів;
- поточну бухгалтерську інформацію;
- основні документи;
- інформацію про активи та пасиви;
- установчі документи;
- небухгалтерську звітність тощо.

Ці заходи допомагають забезпечити цілісність та достовірність фінансової звітності компанії.

2. Основні поняття та принципи аудиту

Основні вимоги до аудиторської діяльності визначаються ключовими принципами аудиту. З метою забезпечення високої якості послуг та супутніх робіт аудитор повинен строго дотримуватися їх. Принцип аудиту, як основні засади, є фундаментом для проведення аудиторської роботи. Міжнародні стандарти аудиту регулюють аудиторську діяльність, встановлюючи міжнародні принципи аудиту та загальні принципи перевірки фінансових звітів [25].

За цими принципами встановлюють стандарти, які аудитори повинні дотримуватися в своїй роботі, щоб забезпечити незалежність, об'єктивність та відповідність вимогам зацікавлених сторін. Вони також спрямовані на забезпечення надійності та достовірності фінансової інформації, що є критично важливим для ефективного функціонування фінансових ринків.

Принципи аудиту поділяються на дві основні категорії: **етичні принципи** та **методологічні принципи**. **Етичні принципи** включають такі цінності, як об'єктивність, незалежність, доброзичливість, конфіденційність та професійна компетентність. До **методологічних принципів** належать такі аспекти: планування аудиту; обґрунтована оцінка доказів і внутрішній контроль об'єкта; відповідний вибір методології; визначення рівня суттєвості та метод оцінки ризику; формування аудиторських висновків; відповідальність за складання звітів.

Крім того, етичні принципи забезпечують довіру та прозорість у взаємодії з клієнтами та іншими зацікавленими сторонами. Водночас, методологічні принципи сприяють систематичному та ефективному проведенню аудиту, дозволяючи аудиторам виявляти та оцінювати ризики, приймати обґрунтовані рішення та надавати клієнтам точну і релевантну інформацію [32].

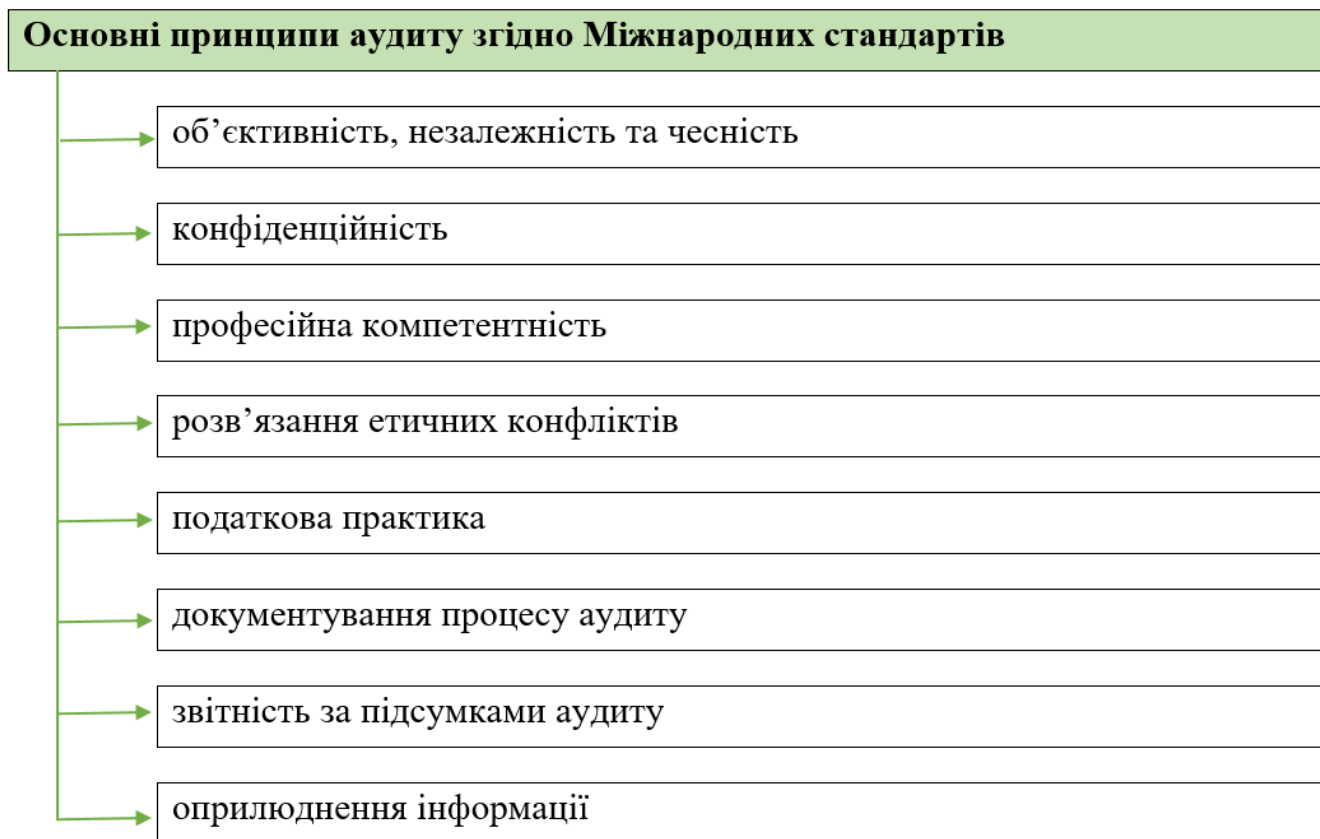

Рис. 1. Перелік основних принципів аудиторської перевірки згідно МСА

Джерело: систематизовано і узагальнено на основі аналізу джерел [24]

Взаємодія всіх зазначених принципів професійної етики аудитора повинна базуватися на принципі об'єктивності. Під час проведення аудиту, аудитор повинен забезпечити неупереджене ставлення до об'єкта перевірки. Результати аудиту повинні відповідати фактичним даним, підтвердженим аудиторськими доказами, а також бути обґрунтованими та реалістичними. Аудиторські висновки повинні бути засновані на достовірних і перевірених доказах, що гарантує правдивість і точність інформації. Неупередженість і об'єктивність аудитора є ключовими умовами для підтримання довіри до його роботи та забезпечення високого рівня професійної етики. В Україні всі принципи регулюються за Законом України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність».

Важливим фактором забезпечення об'єктивності є незалежність аудитора. Незалежність гарантує, що аудитор може виконувати свої обов'язки без упередженості, зберігаючи неупередженість і об'єктивність. Ключовим аспектом цієї незалежності є відсутність матеріальної зацікавленості суб'єкта. Договори між аудиторською фірмою та клієнтом мають забезпечувати умови, за яких аудитор не піддається впливу з боку клієнта. Повна незалежність також означає, що аудитор не повинен відчувати тиску з боку державних або інших органів влади. Правова, етична та економічна незалежність є основними складовими, що забезпечують цю об'єктивність. Нарешті, саморегулювання професії дозволяє аудиторським організаціям встановлювати стандарти та правила, які підтримують високий рівень незалежності та професіоналізму.

Принцип доброзичливості аудитора є важливою складовою професійної етики в аудиторській діяльності. Він передбачає, що аудитор повинен вести себе доброзичливо та шанобливо у всіх відносинах з клієнтами, колегами та іншими зацікавленими сторонами. Доброзичливість сприяє побудові довіри між аудитором і його клієнтами, що є важливим фактором успішного виконання аудиторської роботи. Цей принцип також включає у себе повагу до конфіденційної інформації, яка може бути розкрита аудитору під час проведення аудиту. Доброзичливість аудитора виявляється у його відкритому спілкуванні, підтримці конструктивного діалогу та пошуку спільних рішень з клієнтами. Відповідне дотримання принципу доброзичливості сприяє підвищенню якості та ефективності аудиторської діяльності.

Конфіденційності аудитора - принцип передбачає обов'язок аудитора зберігати конфіденційність інформації, отриманої під час виконання аудиторських послуг. Відповідно до міжнародної практики, аудитор повинен забезпечувати захист конфіденційної інформації навіть після завершення звітного періоду або припинення договору з клієнтом. Дотримання принципу конфіденційності передбачає не розголошення аудитором отриманої інформації третім особам без

належного дозволу клієнта. Цей принцип також захищає інтереси клієнта, допомагаючи уникнути небажаних наслідків внаслідок неправомірного розголошення конфіденційної інформації.

У міжнародній практиці для високого рівня якості аудиторських перевірок вимагає розгляду різноманітних сценаріїв, що передбачають можливе розкриття конфіденційної інформації. Міжнародні стандарти передбачають таке розкриття за певних умов, таких як наявність згоди клієнта, вимог законодавства чи визначень професійних організацій. Крім того, у випадку наявності особистих або бізнесових зв'язків між аудитором та клієнтом може бути обмежена можливість проведення аудиторських перевірок. Це положення закріплене в законодавстві України щодо аудиторської діяльності, але стосується лише прямих родинних зв'язків з керівництвом підприємства, що аудитується.

З етичних міркувань обмеження виконання аудиторських послуг для одного клієнта належно враховують у деяких країнах. Для прикладу, в Швейцарії максимальний строк співпраці обмежено трьома роками з один аудитором, Португалії від трьох до дев'яти років. Новий аудитор в США призначається після семи років неперервної співпраці, попередній зможє повернутися до своїх обов'язків тільки через два роки.

Наведені в Законі України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» (див табл. 2) аспекти незалежності аудиту є обмежені і не ключать у себе міжнародних норм, а також дані аспекти ніяк не регулюються національними нормами [17,19,25].

Методологічний принцип планування є одним з обов'язкових аспектів аудиторської діяльності, який забезпечує її ефективність та результативність. Під час планування аудиту аудитор звертає увагу на найважливіші напрями, визначає проблеми, що потребують детального дослідження, і тим самим забезпечує ефективне проведення перевірки. Цей принцип базується на попередньому

вивченні особливостей діяльності клієнта, що дозволяє аудитору краще зрозуміти специфіку бізнесу та потенційні ризики.

Таблиця 2

**Порівняльна таблиця міжнародного та
національного визначення аспекту незалежності**

Аспект незалежності	Міжнародні стандарти (МСА)	Закон України "Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність")
Фінансова незалежність	Аудитор не повинен мати фінансового інтересу в клієнті (МСА 200)	Аудитор не може мати майнові інтереси у клієнта, бути членом правління, засновником або працівником підприємства
Організаційна незалежність	Аудиторська фірма повинна бути незалежною від клієнта, зокрема у правлінні та власності (МСА 220)	Частка засновників аудиторської фірми, які не є аудиторами, обмежена до 30% у статутному фонді
Професійна незалежність	Аудитор повинен уникати будь-якої діяльності, що може створити конфлікт інтересів (МСА 220)	Обмеження надання аудиторських послуг іншими видами діяльності, такими як консультації, перевірки або експертизи

Особиста незалежність	Аудитор не повинен бути пов'язаним з клієнтом родинними або іншими особистими зв'язками (МСА 200)	Аудитор не може бути пов'язаним з клієнтом особистими інтересами
Незалежність винагороди	Винагорода аудитора не повинна залежати від результатів аудиту (МСА 200)	Обмеження на суму винагороди, яку можна отримати від одного клієнта

Вибір методики і техніки аудиту, а також визначення критеріїв суттєвості та оцінка аудиторського ризику є ключовими елементами планування. Аудиторська перевірка повинна виконуватися кваліфікованими фахівцями. Такий підхід гарантує, що аудитори зможуть ефективно ідентифікувати ризики та оцінювати системи внутрішнього контролю. Використання знань законодавчих і нормативних актів, міжнародних та національних стандартів забезпечує відповідність перевірки встановленим правилам та вимогам. Планування включає визначення планового і фактичного ступеня суттєвості і ризику, що дозволяє забезпечити об'єктивність і достовірність аудиту.

Методологічний принцип є основою для обґрунтування оцінки значущості аудиторських доказів, забезпечуючи систематичний підхід до їхнього аналізу. Цей принцип включає оцінку надійності доказів, що означає перевірку їхньої достовірності та неупередженості. Надійні докази зазвичай отримуються з незалежних джерел або через власні спостереження аудитора. Також методологічний принцип враховує релевантність доказів, тобто наскільки вони стосуються конкретних аспектів фінансової звітності чи бізнес-процесів. Окрім цього, аудитор оцінює достатність доказів, визначаючи, чи зібрано їх достатньо для обґрунтованих висновків. Цей принцип допомагає аудиторам приймати

обґрунтовані рішення, знижуючи ризик помилок і підвищуючи довіру до результатів аудиту. [21].

Методологічний принцип обґрунтування оцінки значущості аудиторських доказів є ключовим аспектом, що забезпечує якість аудиторської перевірки. Важливу роль у цьому процесі відіграє оцінка внутрішнього контролю і системи обліку, за яку відповідальність несе керівництво підприємства клієнта. Аудитор має бути впевнений, що система обліку правдиво відображає всі суттєві операції, які використовуються при складанні фінансової звітності. Для цього необхідно глибоко зрозуміти і правильно оцінити внутрішній контроль, яка впливає на зміст, терміни та обсяги проведення аудиторських процедур. Надійна система внутрішнього контролю дозволяє аудитору внести корективи в програму аудиту та скоротити обсяг необхідних процедур, підвищуючи тим самим ефективність перевірки. Крім того, адекватна оцінка внутрішнього контролю допомагає аудитору визначити значущість і достовірність аудиторських доказів, що є основою для формування обґрунтованих висновків.

Аудиторський висновок є ключовим документом, що підсумовує результати аудиторської перевірки та надає оцінку фінансової звітності клієнта. Він ґрунтується на ретельному аналізі і оцінці зібраних аудиторських доказів. Основною метою висновку є судження аудитора щодо достовірності та відповідності фінансової звітності загальноприйнятим стандартам. У випадку відмови від видачі висновку, аудитор зобов'язаний пояснити причини такого рішення. Висновок має бути об'єктивним і неупередженим, відображаючи справжній стан справ компанії. Крім того, аудиторський висновок повинен відповідати професійним етичним та методологічним стандартам, що гарантує його якість та надійність.

3. Процедури та методи проведення аудиту

Аудиторські перевірки без відповідної організації не можуть досягти максимальної ефективності. Аудитори в різний час і в різних обставинах використовують різноманітні методи перевірки. Цей арсенал методів не є статичним або однозначно визначеним у відповідних аудиторських документах, проте використання різноманітних методів та процедур аудиту є ключовим для ефективного проведення перевірок. Розглядаючи питання дослідження, важливо почати з розуміння сутності термінів "метод" та "процедура".

На нашу думку, метод визначається як підхід до дослідження, що відображає підходи до об'єктів дослідження та допомагає встановити правдивість за допомогою наукового аналізу. Багато дослідників аудиту вважають, що більшість аудиторів використовують лише обмежений набір доступних методів. Це стимулює необхідність ретельного вивчення та класифікації можливих методів проведення аудиту з метою їх більш широкого використання.

Погоджуючись з вищезгаданим, ми підтримуємо погляд, висловлений Головною контрольно-ревізійною установою (ГоловКРУ), як визначено у Наказі «Про затвердження Методики проведення органами державної контрольно-ревізійної служби державного фінансового аудиту діяльності суб'єктів господарювання», що метод аудиту — це «сукупність прийомів, за допомогою яких оцінюється стан об'єктів, що підлягають аудиту». Навіть у різноманітні класифікації методів аудиту переважна більшість науковців вважає доцільним виділяти наступні групи методів: прийоми для визначення кількісного та якісного стану об'єктів у натуральній формі, прийоми порівняння, прийоми оцінювання та загальнонаукові методи.

Разом з методами (прийомами) аудиту використовують поняття «аудиторські процедури». В аудиті процедура визначає виконання певних дій, спрямованих на оцінку та вдосконалення об'єктів аудиту. Це поняття, що походить від латинського

слова "procedo" (проходжу, відбуваюсь), встановлює порядок роботи над предметами аудиту для досягнення оптимальних результатів. Аудиторські процедури включають конкретні детальні інструкції щодо збору доказів на кожному етапі аудиту. Відсутність єдиного підходу до визначення сутності поняття процедури в економічній літературі ускладнює його розуміння. Проте, західні експерти Е.А. Аренс та Дж.К. Лоббек описують їх як групи детальних інструкцій, що забезпечують якісне збирання доказів. Вони є невід'ємною частиною аудиторської роботи, оскільки вони сприяють систематичному та ретельному виконанню аудиторських завдань.

В МСА 530 «Вибіркова перевірка» аудиторські процедури виділені в спеціальний перелік аудиторських процедур. Міжнародна федерація бухгалтерів стверджує, що саме такий аудит зменшить невизначеність і надасть користувачам інформації певну впевненість.

Отже, аудиторські докази отримують шляхом виконання наступних аудиторських процедур:

- 1) процедури оцінки ризиків;
- 2) подальші аудиторські процедури;
 - 2.1) тестування заходів контролю;
 - 2.2) процедури по суті;
 - 2.2.1) детальні тести;
 - 2.2.2) аналітичні процедури по суті.

Відповідно до МСА 500 «Аудиторські докази», наступні аудиторські процедури можуть бути використані як процедури оцінки ризиків, тести заходів внутрішнього контролю або процедури по суті, залежно від контексту їх застосування аудитором відображені в таблиці 3.

Класифікація та характеристика аудиторський доказів

Спосіб отримання	Зміст
1. Перевірка документів	Аналіз контрактів, рахунків-фактур та інших документів для підтвердження правдивості і точності записів.
2. Огляд записів	Перевірка бухгалтерських книг і записів для виявлення невідповідностей або аномалій.
3. Спостереження	Нагляд за процесами та операціями на підприємстві для оцінки відповідності встановленим стандартам і процедурам.
4. Фізична інвентаризація	Підтвердження наявності та стану активів компанії через огляд і облік.
5. Зовнішні підтвердження	Отримання інформації від третіх осіб, таких як банків або постачальників, для підтвердження балансових залишків та інших даних.
6. Аналітичні процедури	Порівняння фінансових показників компанії з очікуваними результатами для виявлення незвичних тенденцій або відхилень.
7. Запити	Проведення опитувань і бесід з управлінським персоналом і іншими працівниками для отримання роз'яснень і додаткової інформації.

У той же час вказаний перелік не звертає увагу на більшість спеціальних методів контролю та ігнорує загальнонаукові методи. Проте, Міжнародні стандарти

аудиту допускають можливість використання загальнонаукових методів аудиторією при проведенні виборчого дослідження. Що дає можливість використовувати широкий спектр методів для досягнення максимально точних результатів.

Міжнародна федерація бухгалтерів у МСА 530 «Аудиторська вибірка та інші процедури тестування» неофіційно поділя методи аудиту на дві групи: методи організації аудиту та методи проведення аудиту, які ототожнюються з аудиторськими процедурами. Цей поділ є логічним, оскільки він відображає різні аспекти аудиторської діяльності, що мають свої специфічні цілі та методи.

Методологічне розмежування між організацією та проведенням аудиту допомагає краще структурувати процес збору доказів та підвищити його ефективність. Методами організації аудиту є суцільний, вибірковий, статистичний та нестатистичний підходи, кожен з яких має свої переваги та недоліки. Методи проведення аудиту, ототожнені з аудиторськими процедурами, спрямовані на детальне вивчення окремих аспектів діяльності суб'єкта господарювання. Це включає **аналітичні процедури по суті та тести деталей** (класів операцій, залишків рахунків та розкриття інформації), що допомагають зібрати необхідні аудиторські докази. Крім того, тести заходів контролю є невід'ємною частиною аудиту, оскільки вони оцінюють ефективність внутрішніх контрольних механізмів. Ці докази є основою для формування обґрунтованого аудиторського висновку.

Враховуючи специфіку суб'єкта господарювання, МСА 330 «Дії аудитора у відповідь на оцінені ризики» передбачає виконання комплексу процедур, що забезпечує глибоке розуміння ризиків та підвищує якість аудиту. Ми можемо вивести наступний зв'язок аудиторських процедур (методів) з аудиторським висновком (рис. 2).

Таким чином, можна сказати, що методи та процедури аудиту є різними поняттями, але між ними існує зв'язок, що дає змогу аудитору сформулювати свій висновок.

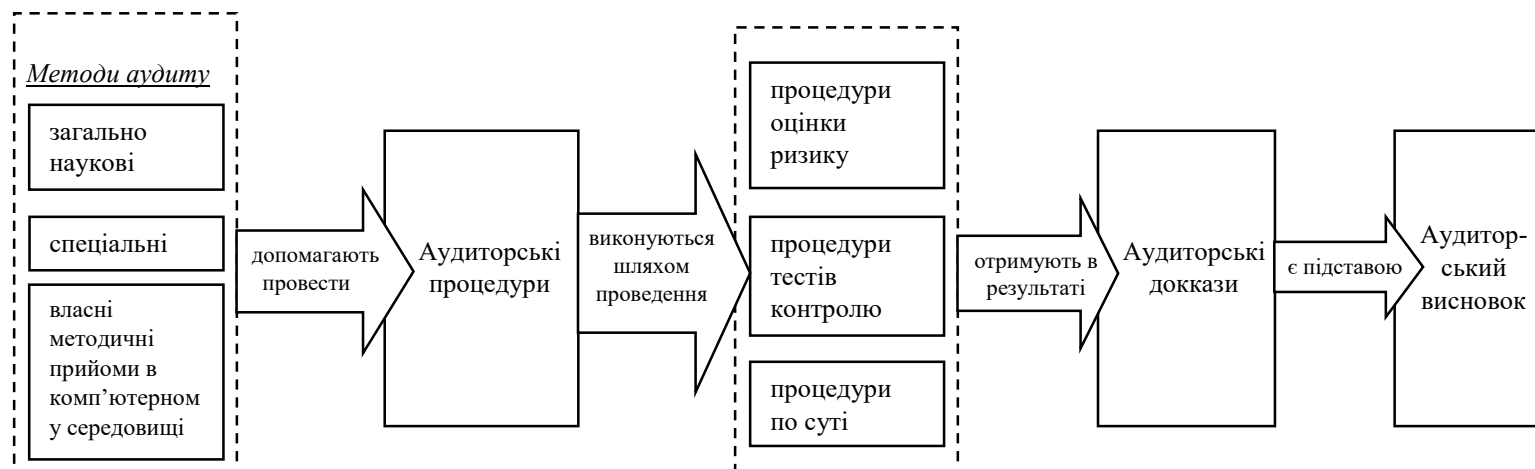

Рис. 2. Зв'язок аудиторських процедур і аудиторського висновку

4. Тенденції розвитку аудиту в системі контролю

Аудит являє собою один з ключових механізмів державного фінансового контролю в Україні, розвиток якого розпочався відносно недавно. Цей процес стимульований рядом чинників, зокрема:

- 1) Потреба посилення ефективності управління державними фінансами та контролю за діяльністю установ, що використовують бюджетні кошти;
- 2) Ускладнення процесів бухгалтерського обліку та відсутність достатніх знань для самостійного контролю за коректністю фінансового обліку;
- 3) Необхідність запровадження контролю, який був би менш фіскальним, але ефективнішим у плані моніторингу використання бюджетних ресурсів і майна.

В Україні ключові органи, що займаються впровадженням державного аудиту, включають Державну аудиторську службу України та Рахункову палату. Головною метою аудиту є виявлення порушень законодавства, неправильностей та неефективності, що дозволяє вживати коригувальні дії. Також аудит спрямований на притягнення до відповідальності осіб, які мають пряме чи непряме відношення до скоєних порушень.

Порівнюючи державний аудит з незалежним, варто зазначити, що незалежна діяльність здійснюється відповідно до Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» та «Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг». Метою незалежного аудиту є надання об'єктивного висновку щодо достовірності фінансових звітів компанії та відповідності її фінансової діяльності прийнятим стандартам і нормативним вимогам. В той час як мета державного аудиту є забезпечення законності, ефективності та економності використання державних ресурсів та дотримання державними установами відповідних законів і нормативних актів. Тобто, державні аудитори перевіряють лише бюджетні кошти та майно [17].

Існує ще такий вид аудиту як внутрішній – це організована система контролю, здійснювана працівниками підприємства для перевірки дотримання встановлених внутрішніх правил і процедур ведення бухгалтерського обліку. Внутрішній аудит не обов’язково виконує аудитор, це можуть бути працівники самого підприємства. Тобто ми можемо зробити висновок, що державний аудит в нашій країні виконують роль внутрішнього. Окремі критерії порівняння державного, незалежного та внутрішнього аудиту відображено у таблиці 4.

Таблиця 4

Порівняльна характеристика різних видів аудиту

Критерій порівняння	Зовнішній аудит		Внутрішній аудит
	Державний аудит	Незалежний аудит	
Мета	Оцінити ефективність використання державних ресурсів, дотримання законодавства та забезпечення прозорості	Підтвердження достовірності фінансової звітності для незалежних користувачів, наприклад, інвесторів та кредиторів	Оцінка ефективності внутрішнього контролю, управління ризиками та операційної діяльності для керівництва
Регулювання	Регулюється законодавством та стандартами державного аудиту	Регулюється міжнародними та національними стандартами аудиту (МСА,	Регулюється внутрішніми політиками компанії та стандартами

		національні стандарти)	внутрішнього аудиту (ІІА)
Звітність	Звіт надається уряду, парламенту або відповідним державним органам	Звіт надається незалежним користувачам, таким як акціонери, інвестори та інші	Звіти надаються керівництву та раді директорів
Періодичність проведення	Проводиться періодично або за потребою, визначеною державними органами	Зазвичай проводиться щорічно або за потребою	Проводиться постійно або за потребою, залежно від плану внутрішнього аудит

Об'єкт аудиту	Використання державних ресурсів, дотримання законодавства та політик	Фінансова звітність та відповідність зовнішнім вимогам (стан обліку та звітності, ефективність використання внутрішнього контролю)	Всі аспекти діяльності компанії, включаючи операційні процеси, ризики та контроль
Суб'єкти аудиту	Державні контрольні органи (Рахункова палата, Державна аудиторська служба України)	Незалежні аудиторські фірми або аудитори	Внутрішні аудиторські підрозділи компанії
Незалежність	Аудитори є державними службовцями, але повинні бути незалежними від підконтрольних органів	Аудитори є незалежними професіоналами або фірмами, незалежними від аудиторованої компанії	Аудитори є співробітниками компанії, але повинні зберігати незалежність та об'єктивність
Методи та процедури	Відповідно до законодавчих	Відповідно до міжнародних або	Відповідно до внутрішніх

	вимог та стандартів державного аудиту	національних стандартів аудиту	політик та методологій, встановлених компанією
Кваліфікація аудиторів	Державні аудитори з відповідною кваліфікацією та досвідом	Сертифіковані аудитори (CPA, ACCA)	Внутрішні аудитори з відповідною кваліфікацією (CIA, CISA)
Фокус	Забезпечення ефективності, економічності та законності використання державних ресурсів	Забезпечення достовірності фінансової інформації для незалежних користувачів	Вдосконалення внутрішніх процесів та підвищення ефективності діяльності
Вплив на об'єкт	Впливає на прозорість та підзвітність державних органів та ефективність використання державних ресурсів	Впливає на довіру інвесторів та інших зовнішніх користувачів фінансової звітності	Впливає на внутрішню ефективність та управління ризиками

*Джерело: систематизовано і узагальнено на основі аналізу джерел [17, 20, 25, 27]

На основі аналізу даної таблиці можна стверджувати, що порівнювані види аудиту мають як схожі, так і відмінні риси, причому жоден з них не може замінити чи виключити інший. Державний аудит відіграє важливу роль у сучасних умовах, забезпечуючи своєчасне наповнення бюджету, зниження показників економічних злочинів та правопорушень, а також підвищення ефективності діяльності суб'єктів господарювання через профілактику та попередження правопорушень.

Контролюючі органи виокремлюють напрямки державного аудиту, вони є загальними та не враховують всі аспекти, такі як період, предмет перевірки та об'єкт. Це може призвести до неповного охоплення аудиту, недостатньої ефективності та прозорості контрольних заходів, а також до можливих фінансових недоліків та зловживань. Також, недостатня увага до ознак, таких як період, предмет перевірки та об'єкт, може призвести до неповного оцінювання ризиків та недоліків у фінансовій діяльності. У зв'язку з цим, виникає необхідність удосконалення механізмів аудиту, включаючи більш детальне врахування різноманітних аспектів та установлення чітких стандартів та критеріїв для проведення аудиту відповідно до міжнародних стандартів та нормативних актів [20].

На графіку (рис. 3) ми можемо спостерігати позитивну тенденцію частки аудиту серед загальній кількості державних контрольних заходів. Це обумовлено бажанням державного фінансового контролю попередити та недопустити порушення у фінансовій сфері.

Це дає змогу ідентифікувати ключові напрямки удосконалення системи державного аудиту в Україні: перш за все, модернізація існуючої системи стратегічного планування та програмування державної політики; подальше вдосконалення нормативно-правового забезпечення державного аудиту; а також удосконалення механізмів підготовки та підвищення кваліфікації персоналу. Побудова ефективної системи державного аудиту в Україні сприятиме

належному визначенню результативності та економічності виконання державних програм, ефективному контролю за розподілом бюджетних ресурсів [26].

Рис. 3. Частка аудитів у загальній кількості проведених державних заходів контролю протягом 2016-2020 рр.

Це в свою чергу дозволить оцінити ефективність функціонування фінансово-бюджетного механізму та механізму державного фінансового контролю країни, а також мінімізувати виникнення непередбачених негативних тенденцій.

Така система аудиту також збільшить довіру громадськості до державних фінансів та покращить управління бюджетними ресурсами для досягнення загальних цілей економічного розвитку країни [27].

Висновок

Аудит є невід'ємною частиною системи контролю, яка забезпечує надійність, прозорість та ефективність фінансової діяльності підприємств, установ та державних органів.

Перш за все, визначення аудиту як процесу об'єктивного оцінювання фінансової звітності, внутрішніх процесів та систем управління підтвердило його важливу роль у забезпеченні достовірності та правильності фінансової інформації.

Аудит сприяє підвищенню довіри до фінансової звітності серед інвесторів, кредиторів та інших зацікавлених сторін, що є ключовим фактором для залучення інвестицій та збереження стабільності на ринку. Аналіз основних принципів та понять аудиту показав, що аудитори повинні дотримуватися високих етичних стандартів, зберігати незалежність та об'єктивність у своїй роботі. Ці принципи є основою для проведення якісного аудиту, який здатен виявити ризики та недоліки у фінансовій діяльності, що дозволяє керівництву своєчасно вживати необхідних заходів для їх усунення.

Детальне вивчення процедур та методів проведення аудиту виявило, що сучасний аудит використовує широкий спектр методик, які дозволяють забезпечити комплексний підхід до перевірки фінансової звітності та внутрішніх процесів. Використання таких методів, як аналіз документів, перевірка на місці, інтерв'ю та аналітичні процедури, забезпечує повноту та об'єктивність аудиторських висновків. Розгляд тенденцій розвитку аудиту в системі контролю показав, що сучасний аудит постійно еволюціонує, пристосовуючись до змін у бізнес-середовищі та технологічному прогресі. Використання інформаційних технологій, розвиток автоматизованих систем контролю та аналітичних інструментів підвищують ефективність аудиту та дозволяють виявляти потенційні проблеми на ранніх етапах.

Важливо зазначити, що аудит в системі контролю не обмежується лише перевіркою фінансової звітності. Він також включає аудит відповідності та аудит

ефективності, які спрямовані на оцінку відповідності діяльності організації встановленим нормам і стандартам, а також на визначення ефективності використання ресурсів. Значення аудиту в системі контролю особливо зростає в умовах глобалізації та інтеграції світових ринків, коли підприємства та організації стикаються з новими викликами та ризиками. Аудит забезпечує стабільність та прозорість фінансових операцій, сприяє підвищенню ефективності управління та мінімізації ризиків, що в кінцевому підсумку сприяє сталому розвитку економіки в цілому.

Отже, аудит це важливий інструмент в системі контролю, який забезпечує надійність та прозорість фінансової діяльності, збільшує довіру до фінансової звітності та сприяє ефективному управлінню ресурсами. Удосконалення методик аудиту та збільшує кваліфікації аудиторів є ключовими завданнями для майбутнього розвитку аудиторської діяльності та зміцнення системи контролю в Україні та в усьому світі.

Список використаних джерел

1. Analytical procedures URL:
<https://www.accaglobal.com/hk/en/student/exam-support-resources/professional-exams-study-resources/p7/technical-articles/analytical-procedures.html>
2. Association of Chartered Certified Accountants. URL:
<https://www.accaglobal.com/gb/en.html>
3. Audit procedures for obtaining audit evidence. URL: <http://www.oag-bvg.gc.ca/internet/methodology/performance-audit/manual/1052.shtm>.
4. European Court of Auditors, Guide to our methodology, 2023. URL:
https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/ECA_methodology_guide/ECA_methodology_guide-EN.pdf
5. Improving and maintaining audit quality. URL:
<https://asic.gov.au/regulatory-resources/financial-reporting-and-audit/auditors/improving-and-maintaining-audit-quality/>.
6. International Federation of Accountants. URL: <https://www.ifac.org/>
7. International standard on auditing 500 audit evidence. URL:
<https://www.ifac.org/system/files/downloads/a022-2010-iaasb-handbook-isa-500.pdf>
8. Intosai, Fundamental Principles of Financial Auditing, 2019. URL:
<https://www.issai.org/wp-content/uploads/2019/08/issai-200.pdf>
9. Obtaining and documenting sufficient appropriate evidence on which to base the auditor's opinion is one of the main objectives of an audit of financial statements. URL: <https://www.accaglobal.com/an/en/member/discover/cpd-articles/audit-assurance/specific-considerations.html>.
10. Sufficient appropriate audit evidence. URL: <http://www.oag-bvg.gc.ca/internet/methodology/performance-audit/manual/1051.shtm>.

11. The International Auditing and Assurance Standards Board (IAASB). URL: <https://www.iaasb.org/>
12. Бондар В.П. Теорія та практика застосування аудиторських процедур щодо вхідних залишків при виконанні перших завдань з аудиту. Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія : Економічні науки. 2016. № 2. С. 3-11. 3. Бондар В.П. Я
13. Бюджетний Кодекс України від 8 липня 2010 року № 2456-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>.
14. Господарський Кодекс України від 16 січня 2003 року № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text>.
15. Дорош Н.І. Внутрішній контроль та аудит в управлінні ризиками на підприємстві. Вісник Львівської комерційної академії. Серія : Економічна. 2014. Вип. 44. С. 148-152.
16. Євдокимов В.В. Асиметрія бухгалтерської інформації та шляхи її мінімізації. Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу: міжнар. збірник наукових праць. ЖДТУ. 2011. 3(21); Ч.1 С. 135-146
17. Закон України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» від 21 грудня 2017 року № 2258-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2258-19#Text>.
18. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#Text>
19. Закон України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» від 26 січня 1993 року № 2939-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-12#Text>
20. Закон України «Про Рахункову палату» від 2 липня 2015 року № 576-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/576-19#Text>.

21. Корінько М.Д. Процедури аудиту на підготовчому етапі планування. Наукові записки Національного університету "Острозька академія". Серія : Економіка. 2011. Вип. 18. С. 151-158.

22. Мельник К. П. Функціональний розподіл повноважень суб'єктів аудиту в Україні. Науковий Вісник Одеського національного університету. Економіка. 2020. Т.25. Вип. 5 (84). С. 128-134.

23. Мельник К. П., Плоскіна А. А. Сучасний стан та тенденції розвитку державного аудиту в Україні. Збірник наукових праць №1-2. 2022. С. 70-79.

24. Міжнародний стандарт аудиту 550 «Пов'язані сторони». Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг. Частина I: Видання 2016-2017 року / Пер. з англ. мови О.Л. Ольховікова, М.К. Шульман. К.: Міжнародна федерація бухгалтерів, 2016, Аудиторська палата України, 2018. 1142 с. URL: https://www.apu.net.ua/attachments/article/1151/2017_%D1%87%D0%B0%D1%81%D1%82%D1%8C1.pdf.

25. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг. Видання 2016–2017 років. Частина I. URL: https://mof.gov.ua/storage/files/%D0%9C%D0%A1%D0%90%202016-2017_%D1%87%D0%B0%D1%81%D1%82%D0%B8%D0%BD%D0%B0%201.pdf

26. Офіційний сайт Аудиторської палати України. URL: <https://www.apu.com.ua/>

27. Офіційний сайт Державної аудиторської служби України. URL: <https://dasu.gov.ua/ua>

28. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Державну аудиторську службу України» від 3 лютого 2016 року № 43. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/43-2016-%D0%BF#Text>.

29. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку проведення Державною аудиторською службою, її міжрегіональними

територіальними органами державного фінансового аудиту діяльності суб'єктів господарювання» від 27 березня 2019 року № 552. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/252-2019-%D0%BF#Text>.

30. Проект Закону України «Про основні засади діяльності органів державного фінансового контролю», зареєстрований у Верховній Раді України 17 вересня 2018 р. за № 9086. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JH70E00A.html.

31. Редько О.Ю. Інституалізація українського аудиту. Міфи та реальність. Вісник Чернігівського державного технологічного університету. Серія: Економічні науки. 2013. №. 3. С. 209-212.

32. Сурніна К. С. Аналітичні процедури в аудиті: методологія та організація : автореф. дис д-ра екон. наук: 08.00.09. Київ, 2012 . 35 с.

33. Щирба М. Т., Щирба І. М., Щирба М. М. Методичні аспекти аудиту ефективності. Глобальні та національні проблеми економіки.

34. Ян ван Тайнен, Рудніцька Р.М., Манфред ван Кестерен, Родні Беторіна та ін. Внутрішній фінансовий аудит. К.: ТОВ «Європейський інститут державного управління та аудиту», 2015. 77 с.

AntiPlagiarism.NET

Файл Правка Вид Навигация Операции Дополнительно Справка

Ебт.ру - биржа контента

Стандартная Экспресс Глубокая На реферат Пакетная проверка Проверка сайта SEO проверка Проверка картинок

Проверить уникальность

Обратные ссылки: Игнорировать домены:

Редактор Адрес: http:// Страница

Текст(40656):

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ Факультет фінансів та обліку Кафедра фінансового контролю та аудиту
 КУРСОВА РОБОТА на тему: «Аудиторські докази та робочі документи аудитора» ступінь вищої освіти - перший (бакалаврський) галузь знань 07 - Управління та адміністрування спеціальність - 071 - Облік і оподаткування освітньо-професійна програма «Аудит та державний фінансовий контроль»
 Виконав: студент групи ОАБ-41 М.В. Білецький Керівник: к.е.н., доцент Черешнюк О.М.
 ТЕРНОПІЛЬ – 2024

Вступ

У сучасному світі, де ефективне управління стає важливим чинником для досягнення успіху, система контролю **відіграє вирішальну роль у забезпеченні** надійності, прозорості та ефективності **фінансової діяльності підприємств, установ та державних установ**. Серед інструментів, які забезпечують контроль та здійснюють нагляд за фінансовою звітністю та діяльністю, аудит виступає ключовим компонентом.

Аудит в системі контролю - це процес об'єктивного оцінювання фінансової звітності **внутрішніх процесів та систем** управління. **З метою підтвердження** їх надійності, правильності та відповідності встановленим нормам. Він допомагає виявляти можливі ризики, недоліки та недоліки в управлінні та фінансових процесах, що дозволяє приймати обґрунтовані рішення для подальшого розвитку та забезпечення стійкого фінансового стану.

Метою курсової роботи є проаналізувати роль аудиту в системі контролю, вивчити основні принципи та методи проведення аудиту, розглянути його вплив на ефективність управління та виявити основні тенденції розвитку аудиту в сучасному бізнес-середовищі. У результаті вивчення цієї теми буде можливо розкрити значення аудиту як інструменту контролю та забезпечення стабільності та довіри у фінансовій сфері.

Об'єктом дослідження є сутність та роль аудиту, його основні поняття ті принципи, застосування методів і процедур та способи досконалення в системі державного контролю.

Предметом дослідження є теоретичні, методичні і практичні аспекти аудиту як контролю.

Журнал: Автопрокрутка Очистить журнал

[16:00:11] Yab Найдено 1% співпадіння по адресу: <https://financer.com.ua/blog/finansovi-riziki/>

[16:00:16] G Найдено 1% співпадіння по адресу: <http://ara.nmmu.edu.ua/uk/novyny/naukovo-praktychny-knablyty-nij-suchasnyy-stan-i-tendentsii-rozvytku-kontrolyu-ta-audytu/>

[16:00:28] G Найдено 1% співпадіння по адресу: <http://journals.maa.org.uk/index.php/economics/article/view/2717>

[16:00:30] Yab Найдено 1% співпадіння по адресу: <https://www.kpmg.com/uk/home/services/consulting/strategy-and-operations/operational-excellence.html>

[16:00:34] Yab Найдено 1% співпадіння по адресу: <https://www.oecd-ilibrary.org/sites/d6cb26bd-uk/index.html?itemId=content/component/d6cb26bd-uk>

[16:00:46] Не загрузилась страница из запроса №6223-3 (30054 миллисек., превышен таймаут в 30000 миллисек.) https://ev.nmmu.org.ua/docs/2016/3/EV20163_113-119.pdf

[16:00:47] Тип проверки: Оптимизация (Повторная = Go, Yab)

[16:00:47] Настройки: Число слов в шпигле = 4, Игнорировать шпиглы = Да

[16:00:47] Уникальность текста 91% (Пропорционально цитат: 2%)

Активация Windows
 Чтобы активировать Windows, перейдите в раздел "Параметры".

Готово

Windows taskbar with various icons and system clock showing 17:02 on 06.06.2024.